

den særlige Anciennetsregel for saadanne Lærere, der har haft mindst 12 Timers ugentlig Undervisning ved Skolerne, men som ikke nu den 1. August kan faa fast Ansættelse. Det ærede Medlem maa lægge Mærke til, at det er ikke en Ret til fast Ansættelse, § 6 giver disse Lærere; der er Tale om, at de *kan* faa fast Ansættelse. Hvis det derfor skulde tænkes at være saaledes, som det ærede Medlem skildrede, at en Lærer har haft disse 12 Timers Arbejde ugentlig og ellers er blevet udslidt — det Udtryk tror jeg, det ærede Medlem brugte — ved andet Arbejde, der slet ikke har noget med Skolen at gøre, vil jeg antage, at en saadan Lærer ikke vil faa fast Ansættelse. Det drejer sig altsaa ikke om en Ret, men de *kan* faa fast Ansættelse, hvis Forholdene ellers taler derfor, og man vil jo ikke give en Lærer, der er udslidt, fast Ansættelse. Der staa derfor ogsaa: saafremt nogen opnaar fast Ansættelse. Det er kun, hvis han anses for kvalificeret, at han opnaar fast Ansættelse, inden disse 10 Aar er forløbet, og hvis han er udslidt, vil han ikke blive anset for kvalificeret dertil.

Med Hensyn til det andet Spørgsmaal, som det ærede Medlem fremførte, nemlig angaaende § 7, skal jeg sige, at der er ikke sluttet nogen Kontrakt mellem Stat og Kommune om, at disse Lærere skulde kunne faa kompletteret deres Timer ved det offentlige kommunale Skolevæsen, men jeg antager, hvad ogsaa det ærede Medlem selv fremhævede, at Kommunen vil stille sig velvilligt overfor saadanne Lærere som de her omhandlede. Hvad § 7 gaar ud paa, er, at man ved Statens offentlige Skolevæsen vil stille sig velvilligt overfor de paagældende Lærere og Lærerinder, for saa vidt som det kan forenes med Skolens Tarv, saaledes som det ogsaa er udtrykt i Paragraffen.

I øvrigt har alle de Medlemmer, der har talt, udtalt sig velvilligt, og jeg maa takke de ærede Medlemmer, ogsaa det ærede 9de Medlem for 2den Kreds, for den Velvillie, der er vist overfor Lovforslaget.

Der har dernæst været Tale om Aldersgrænsen. Paa dette Punkt forekommer det mig, at der hos enkelte Medlemmer har gjort sig en Misforstaaelse gældende; særlig var der i nogle af de Udtalelser, som faldt fra det ærede 16de landstingsvalgte Medlem (Trier), en Antydning af, at man ikke er klar over, at det ikke er en Paragraf, hvorefter der afskediges, og at den ikke fastsætter noget for Fremtiden. Her er Tale om, hvilke Lærere og Lærerinder, Bestyrere og Bestyrerinder vi nu ved Overtagelsen dels fra Statens Side, dels fra Kommunens

Side kan overtage. Her sætter man en Aldersgrænse, som ikke gælder i Fremtiden. At fastlaa noget for Fremtiden har man netop ikke ønsket, fordi man ved, at den store Lønningskommission vistnok vil optage Spørgsmaalet om Aldersgrænsen for Statens Tjenestemænd, derunder altsaa ogsaa disse. Det er et Spørgsmaal, hvis Løsning ligger ude i Fremtiden, om man vil sætte Grænsen ens for Kvinder og Mænd, om man vil sætte den ved 65 eller ved 70 Aars Alderen, det har man slet ikke villet tage Stilling til i dette Lovforslag. Hvad der er Tale om her, er dette: Naar nu disse private Skoler gaar over til at blive Stats-skoler eller kommunale Skoler, og nogle af de Tjenestemænd, som har været ansatte ved Privatskolerne, gaar over til det offentlige Skolevæsen, hvilke Regler skal man da fastsætte med Hensyn til den yderste Grænse for den Alder, i hvilken man skal tage dem? Der var ved de private Skoler en Aldersgrænse, og vi fandt, at da de vedkommende var gaaet ind til Arbejdet i den private Skole under Forudsætning af, at der var denne Aldersgrænse, var det rimeligt, at de ved Overtagelsen gik ind under den samme Aldersgrænse, men der er ikke ved denne Bestemmelse fastslaaet noget med Hensyn til, hvorvidt de skal afskediges ved 70 eller 65 Aars Alderen eller lignende, det er kun en Overtagelsesbestemmelse. Dette vil jeg gerne holde ret stærkt frem; fordi dermed falder maaske en Del af de Indvendinger, der har været fremsatte. Der er altsaa ikke Tale om at bevare nogen Tradition med Hensyn til Afskedigelsesbestemmelser eller lignende, der er Tale om, at de vedkommende gaar ind under den samme Aldersgrænse, der hidtil har bestaaet for deres Vedkommende, indtil Staten gennem sin Lønningskommission fastsætter andre Regler. Disse Regler, antager jeg, vil blive fastsat til det kommende Finansaar, og dèr vil man faa at vide, hvad Lovgivningsmagten, naar et Lovforslag bliver forelagt, mener er det rigtige. Dette gælder kun for Overtagelsen, kun for dette Øjeblik, det gælder ikke for fremtidige Lærere eller Lærerinder, det gælder for dem, vi nu overtager. Skal vi da sætte en anden Regel end den, som de tilsvarende tidligere har været underkastede, eller skal vi lade dem følge den gamle Regel, indtil der fastsættes andre Regler i en Lønningskommission?

Det ærede 16de landstingsvalgte Medlem (Trier) sagde, at jeg havde udtalt, at dette havde ingen praktisk Betydning, men saa kunde det kun faa en principiel